

תמי אוהבת פדורגל / איילת כהן

תמי אוהבת פדורגל. אלו יכלה, היתה רודפת אחרי הפדור כל היום :
מכדררת, בועטת וצועקת "שער!" בהפסקות היא רצה לפני כלם לתפס
מגרש. אחר-כך היא מבקשת מהבנים: "תשתפו אותי, תנו לי לשחק,
אני חייבת לעמד בשער, לפחות פעם אחת." אבל הבנים אומרים
שפדורגל זה לא משחק לבנות. "למה לא?" בועטת תמי. ובאמת היא
5 שוערת טובה, לא פחות מערו, למשל. אבל הבנים מתעקשים: "פדורגל
זה לא משחק לבנות!"

יום אחד, אחר הצהרים, הלכה תמי למגרש המשחקים. היתה שם איש
אחד בחלצה אדמה ששחק פדורגל עם בנו. כמה הוא מהיר! הוא בעט
לשער פעם ועוד פעם, שער ועוד שער. עוד בעיטה חזקה – והפדור עף
10 ונחת על-ידה. תמי בעטה בפדור והחזירה אותו למרפז המגרש. האיש
בחלצה האדמה הביט בה ואמר: "יפי של בעיטה! בואי, תצטרפי
למשחק!" זה היה רפי מזרחי, "מלך השערים", ה"קפטן" של הקבוצה
שלה! תמי התרגשה והיה קשה לה לדבר. בסוף אמרה: "אתה רפי
15 מזרחי! השחקן האהוב עלי! התמונה שלך בכיס שלי!" תמי שחקה
בפדורגל כל אותו אחר הצהרים. למחרת עמדו הבנים מסביב לתמי
והסתכלו בתמונה החתומה. "איך השגת את החתימה שלו?"

"אנחנו משחקים ביחד לפעמים," אמרה תמי בחשיבות. באותו יום
עמדה תמי בשער כל ההפסקה הגדולה, ואף אחד לא הצליח להבקיע
20 לה "שער".